

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620200577
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5620200577.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému P. Š., nar. X. X. XXXX, trvale bytom D. M., W. XXX/X, v spore o zaplatenie 4935,64 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 4790,61 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4468,41 eura od 26. 7. 2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieťa.

Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 27. 2. 2020, sa žalobca domáha voči žalovanému zaplatenia 4935,64 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 26. 7. 2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o pôžičke číslo 6230764/00185166530, uzatvorenej medzi žalovaným a obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding a. s. dňa 11. 4. 2016, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 5000 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutú pôžičku splatiť v 60 mesačných splátkach po 127,75 eura. Doposiaľ uhradil 1130,38 eura. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, dňa 26. 5. 2017 ho upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti úveru a dňa 20. 7. 2017 mu oznámil, že 19. 7. 2017 celý úver zosplatnil. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi súčtom sumy, ktorú mal žalovaný zaplatiť ku dňu podania žaloby, vo výške 6066,02 eura a sumou vykonaných úhrad vo výške 1130,38 eura.

2. Žalovaný nevyužil svoje procesné právo v zmysle § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku a ku podanej žalobe sa nevyjadril, hoci bol na vyjadrenie ku žalobe vyzvaný uznesením zo dňa 8. 4. 2020, ktoré prevzal, spolu s podanou žalobou, dňa 21. 4. 2020. Na pojednávaní ku podanej žalobe a nároku uplatnenému žalobcom výhrady nemal. Uviedol, že jeho aktuálna finančná situácia mu dlh nedovoľuje splácať, keďže exekútor mu zráža zo mzdy 500 eur mesačne.

3. V súlade so zákonným ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti advokáta žalobcu, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené, a ktorý svoju neúčast' ospravedlnil hospodárnosťou konania a navrhol, aby súd rozhodol aj v jeho neprítomnosti.

4. Žalovaný pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že si nepamätá, na čo bol úver použitý. Úver prestal platiť preto, že už nebolo z čoho. Poberá príjem z pracovného pomeru, ktorý za minulý rok predstavoval v čistom spolu 11395 eur. Zrážky zo mzdy mu začali vykonávať vo februári 2017 v prospech F. W., od júna 2020 mu vykonávajú zrážky v prospech súdneho exekútora, F. W. je momentálne pozastavená. Býva v spoločnej domácnosti s manželkou a dcérou. Manželka pracuje, dcéra študuje na strednej škole. Mesačné výdavky na nájomné sú 200 eur, na elektrinu 40 eur. Spláca aj spotrebný úver Q. banke, telefón platí 30 eur, televízor a internet 25 eur. Dcére na internát uhrádzajú 86 eur mesačne, na stravu 35 eur mesačne. Manželka poberá príjem približne 570 eur, od minulého mesiaca má druhú prácu, z ktorej poberá príjem 440-460 eur, pričom prostriedky z uvedeného príjmu sa použili na splátky dlhov. Manželka platí ešte nejaký dlh Cetelemu, Home Creditu. Vlastní len automobil zn. Renault Thalia. Momentálne nemá prostriedky na to, aby som mohol splácať akékoľvek splátky.

5. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

6. Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník, uzatvorili dňa 11. 4. 2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 185166530, v ktorej si dojednali poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 5000 eur. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 127,75 eura, splatných k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, s termínom konečnej splatnosti úveru 20. 4. 2021. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 19,9 %, ročná úroková sadzba 19,9 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 17,18 %, celková čiastka na úhradu 7665 eur. V článku 9. 2 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že veriteľ má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru v prípade, ak je dlžník v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa prehľadu splátok a úhrad, žalovaný zaplatil právnomu predchodcovi žalobcu spolu 1130,38 eura, po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nevykonal žiadne úhrady. Dňa 26. 5. 2017 vyzval veriteľ žalovaného na úhradu omeškaných splátok vo výške 530,37 eura a upozornil ho na možnosť zosplatenia celého úveru. Výzvu žalovaný prevzal dňa 5. 6. 2017. Dňa 20. 7. 2017 veriteľ oznámil žalovanému, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy vo výške 4936,28 eura.

7. Na základe projektu rozdelenia zlúčením, uzavretého dňa 11. 12. 2017 medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a. s., Q. Ú.Q. W., a. s. a Q. Leasing, a. s. došlo k zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. bez likvidácie jej rozdelením a zlúčením so spoločnosťami Q. Ú. W., a. s. a Q. Leasing, a. s., pričom, s výnimkou práv a povinností vyplývajúcich z produktov QCar a Triangel, sa jej právnym nástupcom stala Q. Ú. W., a. s.

8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

10. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. k 11. 4. 2016 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

18. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

19. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba B. I. W. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding a. s.) a žalovaný uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanému spotrebiteľský úver, ktorý sa zaviazal, spolu s dojednaným úrokom, vrátiť v mesačných splátkach. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom (keďže právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný, naopak, pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovaného v zmluve), jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Zmluva obsahovala všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže žalovaný si svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil, čo nebolo medzi stranami sporu sporné, uplatnil si právny predchodca žalobcu právo žiadať

zaplatenie celého úveru. Oprávnenie veriteľa žiadať splatenie celého úveru v prípade omeškania s úhradou splátky v zmysle zákonného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka bolo dojednané v článku 9.2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný bol na možnosť uplatnenia práva na splatenie celého úveru upozornený 15 dní vopred, v súlade so zákonným ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. K splatnosti úveru potom došlo dňa 23. 7. 2017, prihliadajúc k dátumu oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru (20. 7. 2017) a obvyklej dĺžke poštovej prepravy (3 dni), dňom doručenia oznámenia žalovanému. Povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok. Z prehľadu splátok a úhrad bolo preukázané, že žalovaný zaplatil právnomu predchodcovi žalobcu do predčasnej splatnosti úveru spolu 1130,38 eura, čo predstavuje splátky splatné od mája 2016 do decembra 2016 a časť splátky splatnej v januári 2017 v sume 108,38 eura. Nezaplatené preto zostali časť splátky splatnej v januári 2017 v sume 19,37 eura, splátky splatné od februára 2017 do júla 2017 (do predčasnej splatnosti úveru) spolu v sume 766,50 eura a istina úveru, ktorá sa stala splatnou v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, v sume 4151,86 eura (zo splátok úveru splatných od predčasnej splatnosti, t. j. od augusta 2017 do konečnej splatnosti úveru, t. j. do apríla 2021, podľa splátkového kalendára v článku X. zmluvy). Podľa zákonného ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka, v spojení s prechodným ustanovením § 879v Občianskeho zákonníka, v konaniach, predmetom ktorých je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začatých po 5. 12. 2018, nemožno vymáhať premlčané právo. V zmysle dôvodovej správy ku zákonu číslo 343/2018 Z. z., ktorým bol Občiansky zákonník doplnený o uvedené zákonné ustanovenia, sa vymáhaním premlčaného práva rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Súd preto, vzhľadom na skutočnosť, že medzi veriteľom zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal možnosť premlčania žalovaného nároku a k tomuto prihliadol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi veriteľom zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle zákonného ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je trojročná. V čase podania žaloby na súd dňa 27. 2. 2020 už preto bol premlčaný nárok na zaplatenie zostatku splátky splatnej v januári 2017 v sume 19,37 eura a vo februári 2017 v sume 127,75 eura. V nadväznosti na uvedené skutočnosti súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4790,61 eura, pozostávajúcu z nezaplatených splátok úveru splatných od marca 2017 do júla 2017 v sume 638,75 eura a istiny úveru, ktorá sa stala splatnou v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, v sume 4151,86 eura. V časti, v ktorej bol nárok žalobcu premlčaný, t. j. v časti o zaplatenie 145,03 eura, súd podanú žalobu zamietol.

25. Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, prislúchalo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške uplatnenej v žalobe, t. j. 5 % ročne, ktoré boli v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, odo dňa uplatneného v žalobe, t. j. od 26. 7. 2017, keďže ku predčasnej splatnosti úveru došlo dňa 23. 7. 2017 a žalovaný sa dostal do omeškania od 24. 7. 2017, pričom súd nemohol rozhodnúť nad rámec uplatnený žalobcom, zo sumy dlžnej istiny 4468,41 eura (predstavujúcich súčet istiny zo splátok splatných od marca 2017 do júla 2017, zistenej zo splátkového kalendára, v sume 316,55 eura a istiny úveru, ktorá sa stala splatnou v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, v sume 4151,86 eura). V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol. Žalobcovi prislúchali úroky z omeškania len z nezaplatenej istiny, t. j. nie z nezaplatených úrokov, nakoľko Občiansky zákonník neumožňuje priznať príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z úrokov (uvedený právny názor bol judikovaný napr. v rozsudkoch Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 8. 2016, sp. zn. 10Co/111/2016, zo dňa 27. 6. 2018, sp. zn. 6Co/143/2018, zo dňa 26. 9. 2018, sp. zn. 7Co/170/2018).

26. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

27. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd priznal v spore úspešnejšiemu žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 4790,61 eura, čo v percentuálnom vyjadrení činí 97 %, jeho neúspech 145,03 eura, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 3 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 94 % (97 % - 3 %).

Súd preto priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94 %. V súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.